

Arrest

nr. 119 227 van 20 februari 2014
in de zaak RvV 128 775 / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Gemeente HEMIKSEM, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 mei 2013 van de gemachtigde van de burgemeester tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DRIESEN, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 november 2012 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van zijn Belgische echtgenote.

Op 7 mei 2013 nam de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Hemiksem de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoeker onder meer de onbevoegdheid van de steller van de akte aan.

Zo stelt verzoeker dat artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 19881 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort het vreemdelingenbesluit) geen bevoegdheid voorziet in hoofde van de gemachtigde beambte. Het is de burgemeester zelf die de beslissing dient te nemen.

De bevoegdheid van de steller van de akte is een aangelegenheid die de openbare orde raakt en die zo nodig ambtshalve door de Raad dient te worden opgeworpen.

In casu is de bestreden beslissing genomen met toepassing van artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit. Dit wordt niet betwist door verweerder nu hij in de nota met opmerkingen als antwoord op het eerste onderdeel van het middel te kennen geeft dat de juridische grondslag van de bestreden beslissing, niettegenstaande er verschillende artikelen van het vreemdelingenbesluit vermeld worden, wel degelijk artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit is.

Deze bepaling luidt als volgt :

“§3 Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Lezing van de bestreden beslissing leert dat zij werd genomen door de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente aangezien deze gemachtigde, G.V.B, de bestreden beslissing ondertekent in de functie aangeduid als *“De gemachtigde beambte Art. 126 van de gemeentewet”*.

Artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit legt de bevoegdheid voor het nemen van de bestreden beslissing echter bij het gemeentebestuur. Het begrip “gemeentebestuur” wordt in artikel 1 van het Nieuwe Gemeentedecreet als volgt gedefinieerd: *“Er is in iedere gemeente een gemeentebestuur, samengesteld uit raadsleden, de burgemeester en de schepenen.”* Hieruit blijkt dat een gemeentelijke beambte geen lid is van het gemeentebestuur. Uit het gebruik van het begrip “gemeentebestuur” in artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit kan dus geenszins worden afgeleid dat een gemeentelijke beambte ter zake kan optreden.

Noch uit artikel 52, § 3 van het vreemdelingenbesluit noch uit enige andere bepaling in de vreemdelingenwetgeving kan de bevoegdheid ter zake van een gemeentelijke beambte worden afgeleid, zodat een verder onderzoek naar de bevoegdheid van de steller van de thans bestreden beslissing zich opdringt.

Waar in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van artikel 126 van de Gemeentewet en voor zover daaruit kan worden afgeleid dat verweerder meent dat “De gemachtigde beambte”, mevrouw G.V.B. op grond van dit artikel de bevoegdheid had om de bestreden beslissing te treffen, merkt de Raad op dat artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet geen bevoegdheid toekent om een beslissing te nemen in het kader van de wetten op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt immers het volgende:

“De burgemeester en de ambtenaar van de burgerlijke stand kunnen ieder wat hem betreft, beambten van het gemeentebestuur machtigen tot:

1° het afgeven van uittreksels uit of afschriften van andere akten dan die van de burgerlijke stand; 2° het afgeven van uittreksels uit de bevolkingsregisters en van getuigschriften die geheel of ten dele aan de hand van die registers zijn opgemaakt;

3° het legaliseren van handtekeningen;

4° het voor eensluidend verklaren van afschriften van stukken.

Die bevoegdheid geldt voor de stukken bestemd om in België of in het buitenland te dienen, met uitzondering van diegene die moeten gelegaliseerd worden door de Minister van Buitenlandse Betrekkingen of door de ambtenaar die hij daartoe machtigt.

Boven de handtekening van de beambten van het gemeentebestuur, aan wie de machtiging bedoeld bij dit artikel of bij artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek is verleend, moet van die machtiging melding worden gemaakt.

De ambtenaar van de burgerlijke stand kan eveneens beambten van het gemeentebestuur machtigen tot het ontvangen van betekeningen, kennisgevingen en terhandstellingen van beslissingen inzake de staat van personen.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt geenszins dat het origineel van de bestreden beslissing door een ander persoon of orgaan is genomen. Evenmin blijkt dat “De gemachtigde beampte”, mevrouw G.V.B, in toepassing van artikel 126, 1° van de Nieuwe Gemeentewet slechts is opgetreden voor het betekenen van een afschrift van de bestreden beslissing. Derhalve dient te worden geconcludeerd dat mevrouw G.V.B, die blijkens het administratief dossier verschillende stappen heeft ondernomen in deze zaak, de bestreden beslissing zelf getroffen heeft.

Een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, zoals te dezen, heeft betrekking op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van een vreemdeling. Dergelijke beslissing heeft een zeker politieel karakter, zodat de bevoegdheid van de steller ervan aan artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet moet worden getoetst.

Artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt als volgt:

“De burgemeester is belast met de uitvoering van de wetten, de decreten, de ordonnanties, de verordeningen en de besluiten van de Staat, de Gewesten, de Gemeenschappen, de Gemeenschapscommissies, de provincieraad en de bestendige deputatie van de provincieraad, tenzij zulks uitdrukkelijk aan het college van burgemeester en schepenen of aan de gemeenteraad is opgedragen.

Hij is in het bijzonder belast met de uitvoering van de politiewetten, de politiedecreten, de politie-ordonnanties, de politieverordeningen en de politiebepsluiten. Hij kan echter onder zijn verantwoordelijkheid zijn bevoegdheid geheel of ten dele overdragen aan één van de schepenen.”

Artikel 133, tweede lid van de Nieuwe Gemeentewet voorziet enkel in de mogelijkheid om de bevoegdheid van de burgemeester inzake de uitvoering van politiewetten of -besluiten aan een schepen over te dragen, en dus niet aan een ambtenaar van de gemeente. Er dient dan ook te worden besloten dat “De gemachtigde beampte”, mevrouw G.V.B, *in casu* niet de bevoegdheid had om de thans bestreden beslissing te nemen (cf. RvS 20 juli 2012, nr. 220 348).

Uit hetgeen voorafgaat, blijkt de onbevoegdheid van de steller van de thans bestreden beslissing.

Er is dan ook grond om de bestreden beslissing te vernietigen. Een onderzoek van de aangevoerde middelen is niet meer vereist.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van 7 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU